

[Aidt.]

gerne spørge den højtærede Arbejds- og Socialminister, hvordan de skal ydes, og hvordan de skal forrentes. Gaar man ud fra, at de skal forrentes paa sædvanlig Maade, at de altsaa bliver en Slags Prioriteter, saa er det vist uden for enhver Tvivl, at man f. Eks. fra Menighedskredsens Side — og det er jo ikke nogen ringe Del af Arbejdet, der ligger her — enten aldeles ikke vil benytte Loven, hvis den kan have saadanne Prioritetskonsekvenser, eller ligefrem vil tage en Konflikt paa dette Spørgsmaal. Man ønsker naturligvis ikke at fraskrive sig Retten til sin Ejendom paa Grund af, at der skal udføres Reparationer paa den. Plejepengene bør efter min Mening fastsættes til en saadan Størrelse, at Bygningerne herigennem kan holdes ordentlig ved lige, baade hvad angaar den ordinære og den ekstraordinære Vedligeholdelse. Tilskuddene bør gives som Tilskud, uden at dette faar Følger med Hensyn til Prioriteter; kun Nybygning bør medføre Prioriteter. Hvis Ordningen ikke bliver lagt paa den Maade, kan det komme til at betyde en Socialisering af Børneforsorgens Bygninger, og det tror jeg ikke Børneforsorgen kan være tjent med.

I øvrigt vil jeg som tidligere ærede Ordførere ogsaa udtale, at jeg haaber, at Lønspørgsmaalene snarest bliver bragt i en god Orden. Herudover kan jeg paa min Gruppens Vegne tilsige vor Medvirken til det i øvrigt udmærkede Forslags Gennemførelse.

Grundlaget for den forebyggende Børneforsorg er givet i Loven om Forhøjelse af Statstilskuddet, som søges forlænget, og vi vil gerne fra vor Side anbefale at medvirke til den foreslaede Forlængelse.

Søren Olesen: Det forekommer mig, at Lovforslaget har faaet en forkert Betegnelse, naar det kaldes Forslag til Lov om forøget offentlig Støtte til anerkendte private Opdragelseshjem, for naar man nærmere studerer Lovforslaget, viser det sig, at det netop gaar ud paa at forbyde de rent private Opdragelseshjem. For Fremtiden kan der kun oprettes saadanne Hjem under Statens eller Kommunernes Styre eller som selvejende Institutioner eller af Foreninger for Børneforsorg, og disse to sidste Former er, kan man godt sige, halvt offentlige og ikke strengt private, saadan som man ellers forstaar det Ord.

Jeg finder altsaa, det er en Slags falsk Varebetegnelse, dette Lovforslag har faaet, og vilde ønske Betegnelsen ændret noget, hvis Indholdet virkelig skal fastholdes. Men jeg vilde hellere ønske, at Indholdet kunde

blive ændret i den Retning, at man kunde bevare ogsaa de rent private Opdragelseshjem. Der er, som det ogsaa fra anden Side er blevet fremhævet, og som det fremhæves saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som i den højtærede Socialministers Forelæggelsestale og i Embedsmandsudvalgets Betænkning, fra privat Side gjort et meget dygtigt Arbejde, og hele Opdragelsesvæsenet med de vanskelige Børn og unge hviler netop paa privat Initiativ. Derfor forekommer det mig meget mærkeligt, at man nu ønsker at skyde det ud. Det er jo saadan med den Slags Hjem, at hele Arbejdet i Virkeligheden staar og falder med den Mand eller Kvinde, som staar for Ledelsen; det er hans eller hendes personlige Evner, der bestemmer, om det skal bære Frugt eller mislykkes. Der er mange dygtige Pædagoger, der har gjort et meget stort, uegennyttigt Arbejde inden for dette Omraade, og jeg vil meget anbefale, at der ogsaa i Fremtiden bliver Mulighed for at oprette saadanne private Hjem, og ikke alene at der kan gives en Dispensation til, at de kan fortsætte, hvad der selvfølgelig ogsaa er rimeligt.

Hvis man mener, at der har været uheldige Forhold nogle Steder, og det kan ikke undgaas, kan det selvfølgelig være rigtigt at gribe ind. Det har desværre ogsaa undertiden ved nogle af Statens Hjem været Tilfældet, at der er kommet Ting til Offentlighedens Kundskab, som ikke var helt hyggelige. Det viser altsaa, at disse offentlige Institutioner ikke i den Henseende yder nogen bedre Garanti end de private. Det forekommer mig, at det vilde have været naturlige at gennemføre et bedre Tilsyn med alle Hjemmene, saavel de private som de offentlige, og at løse Opgaven og komme uden om Vanskelighederne og de daarlige Forhold ad den Vej.

Naar man som en anden Grund anfører, at de private Opdragelseshjem ofte har haft vanskelige økonomiske Kaar, mener jeg, at man burde hjælpe ved at sidestille dem, hvad Tilskud angaar, med de offentlige Hjem. Det er ikke saa mærkeligt, at de private Hjem har vanskelige økonomiske Forhold, naar de er undraget en Del af den Støtte, som de andre Hjem har fra det offentlige. Hvis man gav dem en saadan Støtte, er jeg sikker paa, at de private Hjem netop vilde udføre deres Arbejde mindst lige saa godt som de offentlige, ja, maaske i mange Tilfælde endda bedre. Det kan være saadan, at et mindre Opdragelseshjem netop bedre er i Stand til at blive et virkeligt Hjem for Børnene og de unge, og at de Folk, som staar i Ledelsen, virkelig kommer til at træde, kan